

5
MOJA SESTRA
UPIRKA
Druhý pokus

Sienna Mercerová

COO
BOO

Moja sestra upírka 5

Druhý pokus

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Sienna Mercerová

Moja sestra upírka 5 – Druhý pokus – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

MOJA SESTRA
UPÍRKA

Druhý pokus

Sienna Mercerová

OBSAH

KAPITOLA 1	7
KAPITOLA 2	32
KAPITOLA 3	42
KAPITOLA 4	61
KAPITOLA 5	76
KAPITOLA 6	95
KAPITOLA 7	108
KAPITOLA 8	125
KAPITOLA 9	139
KAPITOLA 10	165
KAPITOLA 11	177

Zvláštna vďaka patrí Sare O'Connorovej

*Knihu venujem Neilovi.
Tentoraz ti patří každá strana knihy.*

❧ KAPITOLA I ❧

Ivy Vegová bola uväznená v najhoršej nočnej more.

„Vitajte v reštaurácii U pána Kokteila. Ja budem miešať vaše elixíry.“ Dievča malo takmer taký široký úsmev, ako je v kreslenom logu podniku. „Čo vám môžem dnes pripraviť, milí hostia?“

Žiari ako slnko. Ivy by si najradšej zakryla oči.

„Ja... si... ehm...“ Ivin otec pozeral na obrovské ružové menu za hlavou čašníčky.

„Potrebujeme ešte chvíľu.“ Ivy ho odtiahla a pustila pred nich mamu s dievčatom s vrkočmi.

„Navrhujem mrakodrapy,“ zamrmlal a rukou si

prešiel cez čierne vlasy, uhladené ako vždy. „Asi by som si mal vedieť objednať kokteil.“

„Oci, ale ty máš veľmi *d'aleko* od bežného človeka,“ pošepekala Ivy a obzerala sa, či ich náhodou niekto nezačul.

Dnes ráno pán Vega oznámil Ivy, že chce zobrať svoje dcéry niekam von. Ivy sa ho snažila presvedčiť, aby vybral miesto, ktoré bude zodpovedať jeho vkusu viac ako reštaurácia U pána Kokteila, ale trval na tom, že chce spoznať svet, na ktorý je Olívia zvyknutá – skončili teda v tom najtypickejšom mieste pre zajačikov v meste.

„Tu sa píše, že si máš vybrať veľkosť a zvláštnu príchuť.“ Ivy mu podala menu. „Alebo si môžeš vybrať podľa vlastného výberu.“

Otec otvoril komplikované menu a otáčal ho, aby si prešiel celú ponuku. „Naozaj sa hodia k sebe jablká s mrkvou?“

„Ten som raz mala,“ prikývla Ivy a plastové náušnice v tvare netopiera sa jej hompáľali na ušiach. „Je to divná kombinácia, ale chutná.“

Otec sa usmial. „Presne ako moje dve krásne dvojčatá.“

Ivy sa pozrela na sestru Olíviu Abbottovú, ktorá sedela v najvzdialenejšom boxe reštaurácie a pozerala na nich. Vedela, že to nie je reštaurácia veľmi vhodná pre upírov a robila si o nich starosti. *Možno by to mala objednávať Olívia*, pomyslela si Ivy. Jej ružový pletený sveter a značkové džínsy sem zapadali viac ako Ivy a jej otec, ktorí boli v čiernom od hlavy až po päty.

„Vybrali ste si?“ uštipačne sa opýtala čašníčka. Jej nadšenie pôsobilo rovnako umelo ako exotické kvety visiace zo stropu.

„Ja si vyberiem prvá,“ navrhla Ivy. Prezrela si zoznam ovocných kokteíl. Rumeneček lásky znel príliš sladko a Čučoriedka pre krásu príliš hlúpo. Chcelo by to niečo, čo má šmrnc. Aha! Pozrela na čašníčku a povedala: „Mohla by som vás poprosiť Červeň pier?“

„Dáte si malinkatý, prostrednučký alebo mega-obrovský?“

Ivy takmer zagúľala očami. „Malý, prosím. A bez ľadu.“

Radostná čašníčka zobrala papierový pohár, napísala naň niečo a vykrikla: „Jednu malinkatú červeň pre váhavú trasorítku.“

Ivy pozrela na otca a ten len nechápavo otváral

a zatváral ústa ako zlatá rybka. Zjavne len spracovať veľkosti kokteíllov mu robilo problém. „Urýchlíme to,“ zamrmlal. Zhlboka sa nadýchol a položil menu na pult. „Prostrednučký kokteíl Otočka a výkrik, prosím. A pre moju dcéru...“

„Otočku a výkrik?“ skočila mu do reči čašníčka. „Ste si istý?“

„Áno, som,“ prikývol pán Vega.

Ivy mala z toho zlý pocit.

„Nechcete si to ešte rozmyslieť?“ opýtala sa čašníčka a podávala mu menu.

„Nie, nie,“ trval na svojom a razantne jej ho vrátil. „Tento kokteíl som si vybral a ten aj chcem... Dám si Otočku a výkrik.“

Čo je na tom kokteíle zlé? uvažovala Ivy. *Je zložitý na prípravu?* V menu sa píše, že je to iba drvený ľad s pomarančovou a brusnicovou šťavou, čo znie jednoducho. Čašníčka si vzdychla. „No dobre.“ Zhlboka sa nadýchla a zakričala: „Hej, počúvajte!“

Otcova tvár zmeravela, keď všetci v reštaurácii zakričali: „O čo ide?“

Ivy vystrašene pozrela na sestru, ktorá na nich vydesene hľadela.

Dievča za barom zvolalo: „Dáme si otočku!“ Všetci bežní zákazníci vedeli, čo má nasledovať a odpovedali: „A poriadny VÝKRIK!“ Potom niekto zapol pesničku v jukeboxe a päť násťročných zamestnancov vrátane čašníčky vyskočilo na pult a začali tancovať na pesničku, ktorá sa ozývala z každého reproduktora. Aj starší pár v rohu miestnosti vstal a začal krútiť bokmi.

Pán Vega vyzeral úplne ponížene a tvár mal bledšiu než zvyčajne. Pevne sa chytil pultu, aby nezutekal preč. Ivy by ho istotne nasledovala.

Už sem nikdy nevstúpim, zaprisahala sa Ivy, keď čašníčky tancovali okolo nej. Čašníčka, ktorá ich obsluhovala, chytila otca za ruku, aby sa pridal, a tak párkrát prikrčil nohy a silene sa usmial. Ivy videla úprimnejší pohľad hádam aj na mŕtvole.

Moja nočná mora je čoraz hrozivejšia, pomyslela si Ivy. *Otec tancuje*.

Trvalo celú večnosť, kým sa na pulte objavil otcov prostredný kokteil.

„Dáte si ešte niečo?“ opýtala sa čašníčka, trochu zadýchaná od tanca.

„Ehm,“ pán Vega zvieral v ruke pokrčené menu. „Ak

poviem ‚Ružoholický‘ bude z toho... ďalšie predstavenie?“

„Nie, pane,“ odpovedala čašníčka. „Ružoholický nie je ničím zvláštny okrem chute. Dáte si teda ten?“

„Áno, prosím,“ povedal pán Vega a trochu mu odľahlo.

Čašníčka sa k nemu naklonila a pošepkala: „Vidíte tie hudobné noty pri názvoch kokteíllov? Tým sa nabudúce radšej vyhnite.“

„Nabudúce?“ vystrašene sa opýtal Ivin otec. „Áno... nabudúce.“

Keď bol kokteíl hotový, otec zaplatil a zobral svetloružový a žltý pohár. Pevne zovieral pery, keď podišiel k stolu, kde čakala Olívia. Ivy videla, ako sa mu trasú ruky.

„Asi som vás mala varovať,“ povedala Olívia a snažila sa potlačiť úsmev, keď pán Vega položil jej pohár na sýtooranžový stôl. „Majú pár kokteíllov, ktorým sa treba vyhýbať, ak nemáte radi spontánny davový spev.“

„Hmm,“ odpovedal pán Vega a vkĺzol do boxu

oproti dievčatám. „Rád skúšam nové veci, ale spontánny davový spev medzi ne nepatrí.“

„Vďaka temnu,“ odpovedala Ivy.

Olíviu veľmi tešilo, že jej biologický otec sa veľmi snaží, aby ju lepšie spoznal. O Ivy vie toho veľa – býva s ním. Ale len pred pár týždňami, tesne pred Vianocami, sa Olívia dozvedela, že je ich skutočným otcom.

Olívia si poriadne odpila z kokteilu a vtom začala kašľať a prskať. Snažila sa upokojiť, ale pán Vega si to všimol.

Jeho tvár zosmutnela. „Nie je to... vybral som zle?“

Mám mu to povedať? premýšľala Olívia. Nechcela raniť jeho city, ale na druhej strane sa nechcela nútiť do kašovitého a lepkavého kokteilu. „Banány nemám príliš v láske,“ priznala sa Olívia.

Pán Vega zastonal. „Ospravedlňujem sa, Olívia. Čo keby sme si to vymenili?“

Olívia vďaka prikývla. Otočka a výkrik je jej obľúbený hlavne pre ten tanec.

„Toto len utvrdzuje môj názor,“ pokračoval pán Vega, „že musím s tebou tráviť viac času, aby som ťa spoznal,“ povedal. „Čo aj plánujem, hneď ako sa vrátim.“

Ivy zdvihla pohľad od pohára. „Odkiaľ sa vrátiš?“
„Je ešte jeden dôvod, prečo som sa chcel s vami dvo-
mi stretnúť. Keďže sa už nestáhujeme do Európy...“

„Huuráá!“ zvolali sestry naraz. Minulý týždeň
skúšali všetko možné, aby odvrátili katastrofu a pre-
svedčili pána Vegu, aby ostali s Ivy vo Franklin
Grove.

„... musím vyriešiť pár naliehavých záležitostí,“
pokračoval. „Olívia, už som hovoril s tvou mamou.“
Vravel o pani Abbottovej, Olíviinej adoptívnej mame.
Koniec koncov ani jedno z dievčat si nemôže pamätať
svoju biologickú mamu. „Súhlasila, že Ivy bude bývať
u vás najbližších pár dní.“

Olívia pozrela na svoje dvojča. „Budeš u nás spať!“
vykrikla a pár vo vedľajšom boxe sa otočil a zagánil
na nich.

Ivy sa zaškerila. Koktejl zafarbil jej zuby na červe-
no. „Už som si chcela prelakovať nechty.“ Ivy zdvihla
ruku a ukázala ošúchaný strieborný lak na nechtoch.
„A prečo cestuješ, oci?“

Pán Vega odmietavo mávol rukou a Olívia zbadala
strieborný manžetový gombík v tvare malej rakvy. „Je
to iba neodkladné obchodné stretnutie.“

„Kam cestuješ?“ opýtala sa Olívia. *Len sme si dali kokteil a už odchádza!* pomyslela si.

„Ehm, v Dallase je množstvo nových stavebných projektov,“ povedal pán Vega. „Tak či onak budem preč iba pár dní a ešte pred začiatkom školy sa vrátim. A teraz sa bavme o niečom zaujímavejšom.“

„Napríklad o darčekom, ktoré nám odtiaľ privezieš?“ opýtala sa Ivy.

„Napríklad o tom, ako chutí Červeň pier,“ povedal pán Vega a schmatol jej pohár. „Vymeňme si ich.“

Vymenili si kokteily a pomaly ich sŕkali. Olívia by sa chcela opýtať biologického otca stovky otázok o jeho rodine a ich pôvode, ale teraz bola šťastná, že sú spolu a nemajú pred sebou nijaké tajomstvá.

Znova si vymenili kokteily a Ivy ochutnala Otočku a výkrik, ale potom už nevedeli, ktorý je ktorý.

„Aspoňže vás dve si nikdy nepomýlim,“ povedal pán Vega.

Olívia sa tvárila vážne a nepozrela na sestru. *Možno je ešte jedno tajomstvo, o ktorom nevie,* pomyslela si Olívia. S Ivy sa už veľakrát vymenili, aby oklamali otca a ostatných ľudí. Olívia pocítila, ako jej Ivy zovrela ruku pod stolom.

Olívia si všimla minijukebox na stole vedľa škatule na obrúsky. „Aha, vyberme si pesničku!“

Pán Vega zbledol. „Len ak pri tom nebudeme mať publikum.“

Olívia sa zachichotala. „Dáme si pozor.“ Otočila staromódnym kolieskom, aby prešla zoznam pesničiek na obrazovke. „Čo povieť na pieseň *Ten pravý?*“ Olívia zastala na soundtracku novej romantickej komédie, na ktorú pred dvomi dňami dotiahla Ivy.

„Och, ide mi už na nervy,“ povedala Ivy. „A je to tvoj obľúbený film, lebo si buchnutá do Jacksona Caulfielda.“

„Nie som!“ Olívia sa snažila nečervenat'. „Dobre, možno som, ale nebavme sa o tom.“ Nechcela, aby si jej biologický otec myslel, že je posadnutá chalanmi. Znova začala prechádzať zoznam pesničiek v snahe zmeniť tému.

„Počkaj!“ vykrikol pán Vega a Olívia sa preľakla. „Prešla si perfektnú pesničku.“ Chytil koliesko a točil ním, kým sa nevrátil na pesničku *Dvojité problémy*.

„Zbožňujem ju!“ Olívia si začala hmkať melódiu a podupávať si do rytmu. Len čo sa chytl'avá pesnička začala ozývať z reproduktorov, otec sa začal hrať so

slamkou, ktorá sa šúchala o viečko pohára a vydávala piskľavý zvuk. „Teraz už viem, ktorý je tvoj obľúbený film,“ povedal zamyslene. „A čo obľúbená kniha?“

Olívia sa cítila trápne, keď to mala priznať pred upírskou rodinou. „Zbožňujem príbehy grófa Víru.“

Pán Vega sa doširoka usmial. „Asi o tom nevieš, ale v knižnici mám prvé vydanie *Lásky v čierňave noci* s podpisom autora.“

Ivy padla sánka a Olívia zapišťala.

„Panebože, musíš mi ho ukázať!“ Je to prvá kniha o grófovi Virovi, ktorú Olívia čítala.

„Sľubujem.“ Počas toho, ako pán Vega sľkal kokteil, vŕzgal slamkou o viečko. „Ktorý je tvoj obľúbený predmet v škole?“

„Zbožňujem výtvarnú,“ odpovedala Olívia.

„Výtvarnú? Naozaj?“ opýtal sa. „Vieš, ja...“

Prerušili ich prvé tóny piesne z muzikálu *Fantóm opery*, ktorú si Ivy nastavila ako zvonenie na mobile.

„Prepáčte,“ povedala Ivy a zdvihla telefón. „Ahoj... Áno... Dobre...“ Olívia podľa jej úsmevu vedela, že hovorí so svojím frajerom Brendanom. Vždy keď je s ním, Ivino typické gotické bručanie sa mení na rozkošné gotické štebotanie.

Kým sa Ivy rozprávala, Olívia si premeriavala tvár pána Vega. Vďaka silnej čeľusti a tmavému obočiu vyzeral ako upír z obálky knižiek o grófovi Virovi.

„Vieš, Olívia, ja mám veľmi rád umenie,“ povedal pán Vega. „Veľmi rád by som sa pozrel na tvoje kresby.“

Olívia sa rozžiarila. „Super!“

Hoci jej biologický otec nosieva oblečenie úplne opačného farebného spektra, má veľmi dobrý vkus. Navyše je kurátorom novej výstavy v múzeu vo Franklin Grove.

„Brendan nás volá na obed do Mäsového raja,“ vysvetľovala Ivy a odložila telefón do tašky.

„Len vy dvaja?“ opýtala sa Olívia.

„Všetci. Už písal Sofii a Kamile.“

„Aký pozorný mladý muž,“ povedal pán Vega. „Olívia, máš nejakú lásku?“

Za posledné mesiace, počas ktorých sa Olívia presťahovala do nového domu a objavovala novú rodinu vo Franklin Grove, vôbec nemala čas myslieť na lásku.

„Nie,“ povedala Olívia. „Nikdy som nemala. Ale pri pohľade na Brendana a Ivy by som si to veľmi priala.“

Ivy sa placho usmiala. Olívia vie, že jej sestra je buchnutá do Brendana už celé roky, ale neprehovorila

s ním ani slovo, kým Olívia náhodou neprelomila ľady počas sesterskej výmeny.

Pán Vega prestal vŕzgať slamkou o viečko. „Chceš povedať... Že chceš niekoho *ako* je Brendan?“

„Och, nie.“ Olívia vedela, na čo naráža. Ich otec sa zamiloval do ľudskej ženy, čo mu úplne skomplikovalo život. „Hľadám úplne normálneho chalana bez, ehm, zvláštnych stravovacích návykov.“

Pán Vega začal znova vŕzgať slamkou. „Chápem. Nuž, som si istý, že ten pravý bude musieť byť veľmi výnimočný druh normálneho chalana.“

„S tým súhlasím,“ povedala Ivy a buchla ramenom do Olívie.

Mám šťastie, že mám nového otca a novú sestru, pomyslela si Olívia.

„V menu majú čokoládové sušienky,“ povedal pán Vega a hlučným sŕkaním dopil kokteil. „Poprosím čašníčku, aby nám priniesla tri.“ Potom zdvihol ruku.

„Tu je to bez obsluhy,“ povedala Olívia. „Musíš ísť späť k pultu.“

„Aha.“ Pán Vega vyzeral tak, že by radšej vypil na ex cesnakový kokteil. Potom však vyšiel z boxu a postavil sa do radu.

Ivy a Olívia sa na seba zaškľabali.

„Naozaj chce so mnou tráviť čas, keď riskuje, že spustí ďalšie spevácke vystúpenie?“ poznamenala Olívia.

„Presne tak,“ súhlasila Ivy a sledovala otca pri rozhovore s čašníčkou. „Je ten najlepší skutočný otec, akého sme si mohli priat.“

O hodinu neskôr už dvojčatá kráčali s kamarátmi do Mäsového raja. Ochladilo sa, a tak sa Olívia zababušila do ružového šálu a ružových rukavíc.

„Aké ste mali doobedie?“ opýtala sa Kamila Edmunsonová.

„Povedzme, že bolo celkom... hudobné,“ odpovedala Olívia a usmiala sa pri spomienke na tancujúceho pána Vegu.

„Skoro ma porazilo, keď Olívia chcela pustiť pesničku *Ten pravý*,“ povedala Ivy Brendanovi, vystrčila jazyk a predstierala, akoby sa obesila.

„Milujem tú pesničku!“ priznala sa Kamila, ale Sofia Hewittová zároveň s ňou povedala: „Otras!“

Po jednom boku Olívie kráčali Ivy s Brendanom,

po druhom zas Kamila. Obe začali spievať pieseň *Ten pravý* z plných pľúc a partiu obklopovali veselé tóny piesne.

„Nieeee,“ kričala Ivy a zakryla si uši čiernymi vlnenými palčiakmi. „Roztápam sa!“

Olívia však nechcela prestať. Žmurkla na Kamilu a obe začali tancovať okolo Ivy a Brendana, spievajúc gýčovité frázy piesne. „Si ten pravý, čo to nevidíš?“

Sofia dala dole kryt objektívu a urobila pár fotiek. „Ivy, vyzeráš ako snehuliak na súťaži ľadových sôch.“

Mala na sebe čierny kabát po členky s veľkými čiernymi gombíkmi a zatvárala oči, aby nevidela tance okolo nej.

Všetci sa veselo smiali.

„Dost!“ zakričala Ivy. „Buďte v strehu, zlo je v dosahu dvadsiatich metrov!“ Ivy hľadela na tri dievčatá, ktoré kráčali k nim. Jedna z nich bola Šarlota Brownová. Spod bielej huňatej čiapky jej trčali blond vlasy. Olívia nemá Šarlotu veľmi v láske, ale sú spolu v jednom tíme roztlieskavačiek, preto sa chce vyhýbať väčším konfliktom.

Nanešťastie, keď sa Ivy a Šarlota ocitnú vo väčšej blízkosti, vždy sa niečo stane, pomyslela si Olívia.

Šarlota zastala a mračila sa na nich, kým nezbadala Olíviu. Odrazu nahodila široký úsmev. „Olívia, zlatko!“

Olívia sa usmiala na Šarlotu, Katie a Allison. Ivy a zvyšok skupiny čakali o pár metrov ďalej. Šarlota sa otočila chrbtom k ostatným, čo v Olívii vyvolalo ešte divnejšie pocity.

„Ideme do reštaurácie U pána Kokteila a budeme si porovnávať vianočné darčeky,“ povedala Šarlota. „Pod' s nami.“ Katie a Allison prikyvovali ako figúrky s hlavou na pružine a okolo krku mali uviazané rovnaké svetlofialové šály.

„Och, práve ideme odtiaľ,“ vysvetľovala Olívia.

„Oni boli U pána Kokteila?“ Šarlota zagánila na Olíviiných kamarátov.

Vtom sa ozvala Ivy. „A mali sme Otočku a výkrik.“ Ivy začala bláznivo napodobňovať tanec priamo tam na chodníku. Brendan, Sofia a Kamila sa pridali a Olívia sa snažila potlačiť smiech.

„Ty si sa ešte neprest'ahovala?“ vyštekla Šarlota na Ivy. „Neviem sa dočkať normálnych susedov.“

Ivy otvorila ústa s pripravenou odpoveďou, ale Brendan ju predbehol.

„Dobré správy,“ odpovedal Brendan. „Ivy neodchádza do Európy.“

„Odmietli ťa prijať pre zločiny v móde?“ zaškerila sa Šarlota. Katie a Allison sa len chichúňali.

„Ukázalo sa, že ma tu potrebujete,“ odvrkla Ivy, „na kampaň proti konformite.“

Šarlota zažmurkala očami. Olívia si všimla, že Šarlota nepochopila urážku. *Čo je dobré*, pomyslela si.

„Kašlem na vás,“ nadurdene odsekla Šarlota.

Olívia jej skočila do reči. „Šarlota, máš novú kabelku?“

Šarlota si napravila na ramene veľkú hnedú kabelku, ktorá vyzerala dosť draho. „Je to Kevin Green. Ocko mi ju kúpil v New Yorku.“

„Je pekná,“ povedala Olívia, ale nebola si istá, či sa kožená kabelka nadmernej veľkosti hodí k lesklej modrej páperovej bunde.

„Vravíš Kevin Greene?“ opýtal sa Brendan a pozrel sa bližšie na kabelku. Olívia netušila, že sa Brendan zaujíma o značky kabeliek.

„Áno,“ povedala Šarlota a pri odpovedi zdvihla dohora nos.

„Myslím, že v logu by malo byť ešte jedno e na

konci mena Greene.“ Brendan sa narovnal a objal Ivy okolo ramien.

„Čože?!“ vyštekla Šarlota a Katie s Allison pristúpili bližšie.

Katie zhrozene zalapala po dychu, čo Olívii stačilo ako dôkaz, že Šarlotina kabelka je len lacná napodobenina. Šarlota sa dala na odchod a jej kamarátky sa hnali za ňou. „Mňa si aspoň nikto nepomýli so zombíkom,“ zakričala ponad rameno.

Ivy sa zasmiala a objala Brendana. „To bola šupa.“

„Brendan, máš pozoruhodné znalosti z oblasti módy,“ povedala Olívia. „Ako si vedel, že tam chýba písmeno?“

Brendan pokrčil ramenami. „Mat’ mladšie sestry má svoje výhody. Bethany mi každý týždeň robí prednášky o tom, kto, čo nosí.“

Sofia zamávala foťákom a úsmev rozžiaril jej tvár. „Mám to! Ten okamih, keď to Šarlota zbadala.“

„Ty diablica,“ povedala Ivy a prinútila Sofiu, aby jej ukázala fotky na malej obrazovke.

„Pod’me, decká,“ povedal Brendan. „Som hladný!“

„Vpred do Mäsového raja!“ povedala Kamila hlasom kapitána vesmírnej lode.

„Vpred!“ povedali ostatní.

Kým tam kráčali, rozprávali sa o darčekom, ktoré dostali od rodiny – nikto z nich nemal to šťastie, aby dostal exkluzívnu vec značky Kevin Greene, no Olívia sa tešila z lesklých ružových klapiek na uši od rodičov, ktoré sa jej hodia k starému šálu a rukaviciam. Vďaka nim mala uši pekne v teplučku.

„Brendan, čo si dal Ivy?“ opýtala sa Kamila.

Brendan a Ivy si vymenili pohľady.

„Dal mi permanentku do kina, ročné predplatné časopisu *Vamp!* a električku.“

Olívia si uvedomila, že všetko, čo Brendan dal Ivy, sú veci, ktoré potrebuje každý obyvateľ Franklin Grove. „Také romantické!“

„Na električke nie je nič romantické,“ reagovala Sofia.

„Ale je,“ potichu povedali Ivy a Brendan.

„Des!“ namietala Sofia. „Je to také otrepané!“

Ivy sa len usmiala a Olívia si druhýkrát za deň priala, aby mala rovnaké šťastie v láske.

„Nikdy som nepočula o časopise *Vamp!*,“ povedala Kamila, keď prišli na koniec ulice. Kamila ani len netuší o upíroch vo Franklin Grove a musí to tak aj ostať.

Olívia je len jedna z mála ľudí na svete, ktorí o tom vedia.

„Už sme skoro tam!“ povedala Olívia, aby zmenila tému.

„Neviem sa dočkať burgru s údeným kusom mäsa a kečupom,“ pridal sa Brendan. „A s hranolčekmi.“

Keď však zabočili za roh smerom k reštaurácii, Ivy rozhodila rukami: „Čo to má byť?“

Olívia nevidela nič nezvyčajné. Cez okná reštaurácie bolo vidieť typické papierové dekorácie a diskogule na mäsiarskych hákoch a pred vchodom bola tá istá tabuľa, ktorá vždy chválila najlepšie burgre v meste. „Ehm... je to Mäsový raj?“

„Nie,“ povedala Ivy a zbledla. „Pozrite!“ Ukázala na nápis nad vchodom.

Sofia a Brendan zalapali po dychu. Olívia si v tej chvíli uvedomila, že reštaurácia je úplne prázdna a už tam nie je neónový nápis „Mäsový raj“, ale „Mäsový kraj“ s jedným písmenom navyše.

„Čo je to dnes s tými písmenami?“ opýtal sa Brendan.

„Čo to znamená?“ opýtala sa vystrašená Ivy.

Môže to znamenať problém, pomyslela si Olívia.

Možno je to už len obyčajná reštaurácia. Ak áno, kde sa budú stravovať upíri? Alebo niekto odhalil ich tajomstvo?

Kamila začala radostne poskakovať a kučery jej lietali vo vzduchu. „Ja viem! Vstúpili sme do alternatívneho vesmíru a mimozemšťania, ktorí ho vytvorili, evidentne niečo poplietli.“ Kamila je veľká fanúšička sci-fi.

Olívia sa nevedela rozhodnúť, čo je horšie: invázia mimozemšťanov alebo odhalenie existencie upírov. Je jedna z mála ľudí, ktorí vedia o tomto veľkom tajomstve, a musela prisahať, že neporuší zákony temna. Prvé z nich znie – NIKDY nikomu nepovedz o upíroch!

Ivy pridala do kroku a všetci ostatní zrýchlili.

Ivy sa zastavila pred vchodom do reštaurácie a prečítala si oznam, že Mäsový raj (bez k) bude týždeň ztvorený.

„Uf,“ odfúkla si Ivy. „Už by som vraždila.“

Kamile to však nedalo. „Prečo sa zmenil názov?“

Odrazu bolo počuť hukot. Piaty kamaráti pozorne načúvali a tlačili sa na schodíku pred vchodom. Chladný vietor zdvihol Olíviine vlasy a šľahal jej do tváre.

Všetci začuli zvuk motora, veľkého motora – možno viacerých motorov.

Po ceste smerom k nim sa blížil konvoj nákladiakov. Každý z nich mal nápis Harker Films.

„Nie sú to mimozemšťania,“ sklamane povedala Kamila.

„Nie,“ odpovedala Sofia a oči sa jej rozžiarili, keď nákladiaky zabočili na parkovisko reštaurácie. „Je to Hollywood!“

„V Mäsovom kraji sa zrejme bude natáčať film. To je hrozné!“ povedala Olívia upírsym slangom pre skvelé veci.

„Ale čo bude s mojím burgrom?“ opýtal sa Brendan.

Ivy ho súcitne objala a nákladiaky medzitým vytvorili obdĺžnik okolo parkoviska. Vtom sa ozval rachot kovu o betón. Urazení muži v hrubých svetloch spustili rampy zo zadných častí nákladiakov a na vozíkoch začali vynášať reproduktory, obrovské svetlá a rekvizity.

Dvaja muži začali ohradzovať priestor popri chodníku plastovými zátarasami.

„Franklin Grove?“ povedal jeden z nich s dierami na svetri. „Kto kedy počul o takom meste?“

„Ja nie,“ zamrmlal jeho kolega. „Nemajú tu ani bary.“
„Dúfam, že ľudia z Hollywoodu nebudú takí snobi ako Šarlota Brownová,“ povedala Ivy.

Nakoniec dorazila skupina obytných privesov. Podľa veľkosti a zlatých hviezdičiek na dverách sa Olívia dovtípila, že ide o súkromné šatne hviezd. Rozruch upútal pozornosť okoloidúcich, ktorí začali pristupovať bližšie, aby sa pozreli, čo sa deje.

„Tak veľmi by som chcela vedieť, čo to bude za film,“ povedala Sofia.

„A kto v ňom hrá,“ dodala Olívia. Rada sledovala hollywoodske klebety. Vždy má posledné vydanie týždenníka *Celebrity* na nočnom stolíku.

Kým sa rozprávali, podišiel k nim obrovský chlapík v slnečných okuliaroch so svalnatými ramenami. Na uchu mal slúchadlo a na bunde logo Harker Films s menovkou, na ktorej stálo „Jerome“.

„Vitajte vo Franklin Grove,“ radostne ho pozdravila Olívia.

Zdalo sa, že ho to vystrašilo a zložil si okuliare nižšie, aby na nich lepšie videl. „Vďaka,“ povedal hlbokým hlasom. „Ale obávam sa, že vás budem musieť poprosiť, aby ste vyprázdniili tento priestor.“

„Áno, pane,“ zapišťala Kamila, ktorá vyzerala ako zlatovláska z rozprávky, čeliaca tomu najväčšiemu medveďovi.

„Kým odídeme, nepoviete nám, o aký film ide?“ opýtala sa Olívia.

„V podstate vám to nesmiem povedať,“ povedal Jerome. „Ale keďže ste takí slušní, prezradím vám malé tajomstvo: ak počkáte pred treťou zátarasou od konca, o päť minút uvidíte prichádzať hviezdu filmu.“

Olívia sa rozžiarila. „Och, vďaka!“

Jerome žmurkol na nich a zavolať na jedného z chlapov: „Hej ty! Čo to robíš s tými svetlami?“

„Slušnosť sa vždy vypláca,“ povedala Olívia Ivy.

Ponáhľali sa hneď k zátarase, pred ktorou sa začal zhromažďovať dav ľudí. Stáli tam čašníčky z Mäsového raja, ktoré dostali voľno, kaderničky zo salónu oproti cez ulicu a dokonca aj dámy v natáčkach, ktoré chceli vidieť, čo sa deje. Všetci si začali šepkať, kto môže byť tou hviezdou.

Presne o päť minút zastavilo pri zátarase veľké terénne auto s tónovanými svetlami a ich nový kamarát Jerome posunul jednu z plastových zátarás do výšky

pásu, aby ho nechal prejsť. Olívia odrazu pocítila, ako ju dav tlačí.

Sofia začala všetko fotiť a dokonca aj Ivy naťahovala krk, aby videla, kto to je. Zadné dvere sa otvorili a najprv zbadali svetlohnedú kovbojskú čižmu, potom ošúchané džínsy a ukážkový úsmev s bielymi zubami.

Olíviino srdce sa triaslo ako pompomy. Líca jej zaliala červeň a úplne zmeravela.

„Olívia, je ti niečo?“ opýtala sa Ivy.

Olívia zabudla aj dýchať. „Neverím,“ povedala a chytila sestru za rameno. „To je on!“

❧ KAPITOLA 2 ❧

„Jackson Caulfield!“ zakričalo dievča stojace za Ivy, ktorej to takmer roztrhlo bubienok.

Na zajka celkom ujde, pomyslela si Ivy. Nie je na strapatých blondákov s modrými očami, ale chápe, prečo sú milióny zajkov vrátane Olívie z neho úplne paf. Jackson sa usmial a zamával davu, vďaka čomu jeho zelený vojenský kabát odhalil tričko rockovej kapely, ktoré mal pod ním.

„V skutočnosti je ešte krajší,“ pošepkala Olívia a nedokázala od neho oči odtrhnúť.

„Jackson!“ znova zakričal hlas za Ivy. „Dáš mi au-

togram?“ Dievča v ružovo-modrom bodkovanom kabáte sa naklonilo ponad Ivino plece a mávalo pokrčeným časopisom s jeho fotografiou na titulnej strane.

Jackson vykročil k nim a Jerome s ostatnými ochrankármí spozorneli. „Jasné, že áno,“ povedal so slabším južanským prízvukom.

Intenzita vresku dievčaťa sa každým jeho krokom k nim stupňovala. Olívia sa posunula, aby dievčaťu dovolila podísť k zátarase.

„Ako sa voláš?“ opýtal sa Jackson pokojným hlasom, keď jej dával autogram. Dievča kričalo stále hlasnejšie a potom sa rozplakalo.

Ivy drgla do sestry. „Nechceš ho pozdraviť?“ pošepekala.

„Nemôžem!“ šepotom odpovedala Olívia.

Čo je to s ňou? pomyslela si Ivy. *Olívia nikdy nemala problém rozprávať sa s ľuďmi!*

Ivy štuchla Olíviu do boku. Zjajkla.

Jackson sa pozrel na ňu a usmial sa.

„Ahoj, Jackson,“ povedala Kamila spoza Olívie.

„Ahoj,“ odpovedal. „Ako sa voláš?“

„Ja som Kamila,“ povedala. „Bol si skvelý vo filme *Ten pravý*.“

„Vďaka,“ odpovedal a zaškeril sa. „Práca na ňom sa mi páčila zatiaľ najviac.“

„A ja som Sofia.“ Sofia zdvihla foťák. „Môžem si ťa odfotiť?“

„Jasné,“ povedal a zapózoval, čím vyvolal ďalšie povzdychy a výkriky v dave za Sofiou.

„A ty sa ako voláš?“

Výbral si Olíviu! nadšene si pomyslela Ivy.

„Ehm, ahoj,“ povedala Olívia a sklonila pohľad na svoje topánky lemované nepravou kožušinou.

„To je Olívia,“ povzbudivo povedala Ivy.

Jackson sa trochu naklonil, aby ho nepočul celý dav. „Bolo od teba veľmi pekné, že si nechala to dievča podísť bližšie,“ povedal Olívii.

Olívia stále mlčala. Dokázala sa pozrieť iba na jeho kovbojské topánky. „Olívia je veľmi milá,“ odpovedala Ivy.

Prečo nič nepovie? pomyslela si Ivy. *Ak nič nepovie, bude to ľutovať do konca života! Možno aj dlhšie.*

„Heej,“ zamrmlala Olívia.

Panebože, ona sa zbláznila! pomyslela si Ivy. Podľa Olíviinej ružovej tváre Ivy usúdila, že sama nevie,

prečo to, pre netopierie rany, povedala. „Teda, ehm – máš pekné čižmy,“ zamrmlala Olívia. Vtom jej ružové líca úplne sčerveneli.

„Vďaka,“ odpovedal s úškľabkom na tvári.

Z terénneho auta po ňom vystúpila červenovlasá žena v kostýme, ktorá niečo hovorila do telefónu.

„Zodpovedám za jeho imidž,“ povedala, „a *neoblečie* sa ako klaun.“

Potom zamávala na Jacksona, aby sa vrátil k autu.

Cez zátarasu sa naklonila jedna z kaderničok a snažila sa prilákať Jacksonovu pozornosť. „Hej, Jackson!“

On však nevedel odtrhnúť zrak od Olívie. „To je moja manažérka. Musím ísť pracovať. Som rád, že sa ti páčia moje čižmy. Mne sa páčia tvoje huňaté klapky na uši,“ povedal a usmial sa.

Jackson potom zamával davu a zmizol medzi nákladiakmi na parkovisku.

„Milujem ťa, Jackson!“ zakričalo dievča v bodkovanom kabáte.

Ivy stále premýšľala nad tým, koľko pozornosti Jackson venoval Olívii. „To bolo zaujímavé,“ povedala.

„Je taký milý!“ konštatovala Sofia.

„A ešte aj pekný,“ dodala Kamila. „Však, Olívia?“

Olivia si zaborila tvár do dlaní. „Urobila som zo seba totálnu idiotku! „Heej, máš pekné čižmy!“ Nič lepšie mi nenapadlo?“

Brendan sa zachichotal. „Vyzerala si ako paradajka s huňatými ružovými klapkami na uši!“

„Nevyzerala!“ povedala Ivy. „Okúžľovala ho svojou krásou.“

„Takto si viem zachovať chladnú hlavu pri celebritate,“ zamrmlala Olivia.

„Ale on nie je obyčajná celebrita,“ povedala Kamila. „Je to Jackson Caulfield!“

„A to je ešte horšie!“ zastonala Olivia. Ivy si však nemyslela, že to bolo také trápne. Jackson očividne nedokázal odtrhnúť od Olivie zrak. Ivy dostala nápad. Čo ak je najnovší zajko vo Franklin Grove ten pravý chalan pre jej sestru? S Brendanom je prešťaťná. *Veľmi by som si priała, aby aj Olivia mala niekoho takého.*

„Mohli by sme sa ísť, prosím vás, niekam najesť?“ opýtal sa Brendan a prerušil jej myšlienky.

„Čokoľvek, len aby som utiekla pred tým ponížením,“ povedala Olivia.

„Čo keby sme sa vrátili k pánovi Kokteilovi?“ navrhol Kamila.

„Radšej by som si vykopala vlastný hrob,“ odpovedala Ivy. „Navyše sa musím vrátiť domov, skôr než otec odíde.“

„Nebude teda burger?“ zašklábil sa Brendan a túžobne pozrel na Mäsový kraj.

„Dnes nie. Jedine že by si sa uspokojil s televíznou verziou z kukurice a lepidla.“ Ivy chytila Brendana za ruku a vykročili preč.

Kamaráti kľučkovali pomedzi dav, ktorý sa ešte stále tlačil vpred, aby aspoň na chvíľu zahliadol Jacksona.

„Prepáčte,“ povedala Olívia, keď sa predierala pomedzi tri malé poskakujúce dievčatá.

„Pardon,“ ospravedlňovala sa Kamila, len čo vrazila do chudého poslíčka, ktorý držal v rukách ešte stále horúce škatule s pizzou.

„Pozor!“ vykrikla Sofia a do foťáku jej buchla pani s pekinským palácovým psom.

Ivy sa rozhodla prevziať kontrolu a zakričala tak hlasno, ako len dokázala: „Olívia, tebe sa nepáči Jackson Caulfield?“

Dav zalapal po dychu a rozdelil sa, akoby sa ľudia báli, že sa nakazia protijacksonovskou chorobou.

„Myslíš, že je to zlý herec?“ zakričala Ivy a koridor sa ešte rozšíril. Olívia si rukami zakryla tvár. „Ivy!“ pošepkala cez zaťaté zuby.

„Urobili sme si cestičku, no nie?“ pošepkala Ivy.

„Fuh,“ povedal Brendan, keď sa konečne vyslobodili.

Keď zabočili za roh, natrafili na Šarlotu a jej podlizovačky, ktoré sa vracali späť s pohármi v ruke. Všetky tri roztlieskavačky mali pery jemne zafarbené na modro. Ivy napadlo, že si asi všetky dali Čučoriedku pre krásu. Šarlota otočila kabelku, aby nikto nevidel to logo.

„Ľudia hovoria, že sa v Mäsovom raji niečo deje,“ Šarlota oslovila Olíviu, ale Ivy sa chopila šance.

„Och, áno,“ Ivy nahodila znepokojený výraz. „Je tam asi tucet mužov a otrasne smrdia!“

Šarlota pokrčila nosom. „Smrdia?“

Brendan sa rýchlo chytil. „Zrejme tam praskla rúra alebo sa stalo niečo s kanalizáciou.“

„Na vašom mieste by som sa tomu miestu vyhla,“ povedala Ivy. *Slečna dokonalá si bude musieť počkať na to, kým uvidí najsexi herca v Hollywoode*, pomyslela si. Hoci skôr či neskôr to zistí.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.